

se af bestemmelserne vise sig, at dette vanskeligt lader sig gøre, hvis der ikke lukkes *helt*. I så fald er forslagsstillerne indstillet på, at der bør lukkes helt.

Men indtil da er man indforstået med, at formuer må kunne overdrages til fonds med f. eks. kulturelle eller sygdomsbekæmpende formål med en vis begunstiggelse fremfor at gå i arv. Lader det sig ikke gøre at forene denne mulighed med sikre afgrænsninger mod smarte nuladvokaters udvidede anvendelse, må begunstiggelser efter forslagsstillerens opfattelse helt udelukkes. Skaden derved vil være til at overse. Det er under alle omstændigheder udemokratisk – som formuefordelingen er det – at prioriteringen af kulturelle o.a. formål bestemmes af formueejernes private præferencer. Men dette vil under alle omstændigheder stadig være

muligt, blot *efter* at skat og afgift er betalt.

Henvisninger:

- 1) Kristian Mogensen: Selvejende institutioner og fonds. Foredrag. Revisorkonferencen 1968. RR 1969 s. 309 ff.
  - 2) Kjeld Rørdam: Fonds. Ugeskrift for Retsvæsen 22.1.1977 s. 17 ff.
  - 3) Thøger Nielsen: Beskatningen som problem i forbindelse med generationsskifte i familieføretagender, okt. 1977.
  - 4) Thøger Nielsen: Uholdbare skatteprivilegier? RR 1970 s. 22 ff.
  - 5) Aage Michelsen: Om fonds og andre selvejende institutioner. RR (Revision og Regnskabsvæsen) 1973 s. 173 ff.
- Desuden: Juridisk Formularbog. Kap. 3.11: Legater og fonds.